

OHNISKO

Počítame s vami...

júl – august 2019

SLOVO KAZATEĽA
Hrdinovia viery

SVEDECTVO
Boh spôsobil v mojom živote zázrak

PRE MLÁDEŽ
Klamstvá a pravdy

TÉMA

HRDINOVIA VIERY

Žid 10,38-39; 4. kniha Mojžišova 13. a 14. kap.

Môj spravodlivý bude žiť z viery, ak sa však zbabelo utiahol, moja duša nebude mať v ňom zaľubenie. Ale my nie sme zbabelci, aby sme zahynuli: my sme veriaci, aby sme si zachránili život. (Žid 10,38-39)

Viaceri poznáme príbeh o tom, ako Boh predivným spôsobom pomocou mnohých zázrakov vyslobodil svoj ľud (Izrael) z egyptského otroctva. Tam ale príbeh neskončil. Boží zámer s Izraelom nebol len vyslobodiť ho z otroctva, ale doviesť ho do Zasľúbenej krajiny: do Kanaánu. Pomerne krátko po opustení Egypta Izraeliti už stáli na hraniciach Bohom darovanej zeme. Ešte pred prekročením hranice boli vyslaní 12 mužovia, ktorí mali preskúmať krajinu. Po ich návrate potvrdili, čo už vedeli od Boha: že Zasľúbená krajina je skutočne dobrá zem; „naozaj oplýva mliekom a medom“ (4M 13,27). Desiati z nich ale poukázali na „obrov“ a „opevnené mestá“ a strachom nakazili celý národ. Strach, ktorý ich premohol, bol ale iba určitým spúšťačom a postupne sa k strachu začali nabaľovať veci, ktoré ich nakoniec odvieďli od Boha: reptanie, sebaľútosť, túžba zomrieť, vzbura voči Bohu, snaha vraždiť atď. (4M 14,1-4). Následkom bolo, že nakoniec nikto z nich nevošiel do Zasľúbenej zeme. Izraeliti sa dali zastrašiť, lebo zrazu čelili niečomu neznámemu. Doteraz poznali iba otroctvo, útlak. Žili v krajine, ktorá síce nebola ich vlastná, ale dávala im určité istoty v podobe strechy nad hlavou a jedla – a zrazu stáli pred niečím novým. Zrazu stáli pred krajinou, ktorú nepoznali. Zrazu mali čeliť pevnostiam a obrom a oni neboli vycvičení vojaci. Zrazu sa otroctvo zdalo prijateľnejšie a istejšie ako veľmi neistá budúcnosť v slobode. Dali sa premôcť strachom a prišli o budúcnosť. Boží plán sa v ich živote nenaplnil.

Medzi dvanástimi vyzvedačmi boli aj dvaja, ktorí mali ale iný pohľad ako ostatní. Józua a Káléb videli tú istú krajinu, tých istých obrov

a tie isté pevnosti. Zároveň videli, že Boh, ktorý je s nimi, je väčší a mocnejší ako akákoľvek pevnosť. Ostali verní Bohu a takmer sa im to vypomstilo. Pre svoju vernosť boli nakoniec takmer ukameňovaní. Byť verný Pánovi Ježišovi môže pre nás znamenať výsmech, odmietnutie a v niektorých častiach sveta – aj dnes – prenasledovanie a smrť. Napriek tomu stojí to za to a ako ten, čo poznávam Pána Ježiša 20 rokov, neľutujem, že som sa Ho rozhodol nasledovať.

Zrazu vidíme, že sa zjavila „Hospodinova sláva“ (4M 14,10). Pre tých, ktorí sa dali premôcť strachom, to znamenalo súd, ale pre Józua a Káléba to bola záchrana a ochrana. Zároveň to bol moment, keď im Boh dával konkrétne zasľúbenie, že oni budú tými, čo zaujmú zem. Verím, že to bolo Slovo, čo ich posilňovalo a naplňalo ďalších 40 rokov, kým sa nestalo realitou.

Pred niekoľkými dňami som bol na tzv. „stretnutí stanovákov“, kde som mohol čerpať zo svedectiev a z prítomnosti mnohých dlhoročných kresťanov, ktorí nasledujú Krista po dlhé desaťročia. Mnohých považujem za hrdinov viery, pretože kedysi tiež čelili obrom a pevnostiam v podobe totalitného komunistického režimu a vytrvali. Nedali sa zastrašiť, nevzdali to aj napriek tomu, že prišli o veľa. Verím tomu, že totalita u nás padla aj vďaka ich modlitbám. Viacerí sme tiež v minulosti čelili rôznym výzvam a spolu s Kristom sme ich prekonali. Ale nech nás to nevedie k sebauspokojeniu, pretože život (s Bohom) nám stále prináša nové výzvy. Aj my sa ocitáme (alebo ocitneme) pred okolnosťami, ktoré sú pre nás neznáme a môžu mať tendenciu nás zastrašiť, lebo sa cítime nepripravení a slabí. Nedajme sa premôcť strachom, ale stále majme pred očami Pána, ktorý je väčší ako akákoľvek pevnosť či obor, ktorým musíme čeliť. Buďme ako Józua a Káléb, ktorí verili Bohu za každých okolností, aj keď ich to skoro stálo život. Prajem každému, aby mohol spolu s autorom Listu Židom vyznať, že „*my nie sme zbabelci, aby sme zahynuli: my sme veriaci, aby sme si zachránili život*“ (Žid 10,39).

Štefan Rendoš

Spolupráca je veľmi cenná

Milé sestry, milí bratia,
pozdravujem vás slovami apoštola Pavla: *A pokoj Kristov nech rozhoduje vo vašich srdciach, veď preň ste boli povolani v jednom tele. A buďte vďační! Kristovo slovo nech vo vás prebýva bohato...* (Kol 3,15-16)

Uplynul rok od chvíle, keď ma brat biskup požiadal, aby som sa zapojila do cirkevnej práce na Slovensku. Mala som byť poradkyňou a spolupracovníčkou nového superintendenta, brata Štefana Rendoša. Bez váhania som prislúbila. Nevedela som, ako sa to uskutoční. S bratom superintendentom sme sa málo poznali. Moje obavy sa však pri prvom stretnutí rozplynuli. Asi dvanásťkrát som bola na Slovensku a s bratom superintendentom sme sa stretli i u nás v Kysáči, keď cestoval do Macedónska na zasadnutie exekutívy. Bola to príležitosť, aby sa aj brat Števo zoznámil s niekoľkými zborními u nás.

Zúčastnila som sa na zasadaní Rady SO ECM, ako aj na všetkých farských konferenciách. Konečne som poznala slovenské metodistické zbory. V Slavkovciach sme boli dokonca šiesti od nás. A na tú návštevu asi nikdy nezabudneme. Moji spolucestujúci boli veľmi dojatí týmto pobytom. Hlboký duchovný zážitok korunovaný spoločenstvom pri stole uprostred veľkého zástupu detí. Spomínam i na ľudí v Michalovciach, Trnave, Partizánskom. Všimla som si, že v našich zboroch na Slovensku je mnoho dobrovoľníkov v oblasti účtovníctva, ktorí sa dali zapojiť do finančnej oblasti alebo do revíznej komisie. Takí ľudia sú v zbore zvláštnym Božím darom. Treba si ich vážiť.

Každý zbor je iný. Ale všade bolo cítiť pôsobenie Ducha a prijatie. Stretla som tam vzácných ľudí. Ďakujem Pánovi za to.

Bolo pre mňa radosťou i povzbudením pozerať sa na pozitívny vývoj, samostatné vedenie i na pokornú rozhodnosť brata superintendenta, keď viedol zasadania farských konferencií v jednotlivých zboroch.

Dúfam, že som svojou prítomnosťou bola pre neho oporou, možno som mu i poradila v niečom, no hlavne sme spolu komunikovali, či už priamo, alebo dopisovaním. Veľmi je dôležité, aby superintendent nebol sám, aby sa mal s kým porozprávať a poradiť. Preto vás prosím, bratia a sestry, aby ste ho niesli na modlitbách, v láske a s úctou, lebo hľadá vaše dobro a dobro Božieho diela na Slovensku. Buďte mu oporou!

Verím, že v niektorých oblastiach budeme i naďalej spolupracovať i poznávať sa prostredníctvom našich časopisov. Táto spolupráca je veľmi cenná.

Ďakujem bratovi Pavlovi a sestre Vlaste Procházkovcom za spoluprácu a za sprostredkovanie pobytu a vám všetkým za srdečné prijatie. Asi mi budete chýbať.

S vďačnosťou Ana Pálik-Kunčák

Správa bola napísaná na Oblastnú konferenciu, ktorá sa konala 22. 6. 2019 v Batizovciach. V Ohnisku je uverejnená so súhlasom autorky.

33. KONFERENCIA

Oblastná konferencia SO ECM sa konala 22. 6. 2019 už po 33.-krát a znovu na fare ECAV v Batizovciach ako minulý rok. Pracovné rokovanie otvoril brat superintendent Štefan Rendoš a privítal prítomných. Za zapisovateľa bola zvolená sestra Lenka Procházková, za overovateľa zápisnice sestra Gabriella Kopas. Bohoslužobný úvod mal brat Patrik Hipp na tému z 2M 15,18-26: Nerepci, ale radšej sa modli! Povedal: „Potrebujeme premenu charakteru, tak ako ju potrebovali i Izraeliti. Z Jk 1,2-4 sa dozvedáme, že skúšky sú tu preto, aby sme sa naučili vytrvalosti. Poučme sa od Mojžiša: keď prídu skúšky, nerepcime, ale modlime sa! Naším drevom uzdravenia je kríž (1Pt 2,24). Boh nás volá do nových vecí, nebojme sa horkých vôd, pretože tam je aj Božie uzdravenie.“

Po modlitbe podal správu brat superintendent Štefan Rendoš. Po ňom oblastný vedúci laikov Pavol Absolon povzbudil kazateľov, aby sa venovali pastoračii ľudí a aby hľadali obdarovania členov, ktorí by sa mohli zapojiť do diania zborov. Sestra Miroslava Procházková podala finančnú správu za roky 2017 a 2018. Brat Š. Rendoš prečítal k tomu dve revízne správy. Poobedné rokovanie pokračovalo správami z farností, ktoré boli vopred zaslané na prečítanie. Zostal priestor aj na diskusiu, ako zbory plánujú naplniť priority, ktoré sme si stanovili. O tom mali hovoriť hlavne kazatelia alebo delegáti farností, ktorí to v správe neuviedli. Z viacerých úst sme počuli, že ľudia v zboroch sú obetaví, keď treba priložiť ruku k dielu, ochotní pomáhať. Tam, kde sa zbory nestretávajú, plánuje sa náprava. Konferencia si s vďačnosťou vypočula správu, že Pán

Boh otvoril možnosť služby v Drahňove, kde slúžia Slavkovčania.

Prebehla aj diskusia a hlasovanie vo veci pokračovania s tvorbou Hesiel. Brat superintendent poďakoval sestre Ane Pálik-Kunčák za spoluprácu, rady a povzbudzovanie v uplynulom konferenčnom roku.

V piesňach a modlitbách nás viedla sestra Gabriella Kopas. Brat Š. Rendoš sa podelil so

svojou víziou jednoty cirkvi. Touto konferenciou začíname obdobie modlitieb za našu cirkev a uvedenie našich priorít do praxe. Bohoslužba bola ukončená

Večerou Pánovou, v ktorej nás viedli sestra Ana Pálik-Kunčák a brat Pavel Procházka.

Všetky správy za farnosti a oblasti práce budú zoradené do protokolu, ktorý sa v tlačenej forme dostane do každého zboru.

Lenka Procházková, red. krátené

Jeremiášov vzor modlitby

(Jer 32,16-44)

Modlitba je podľa určitého slovníka najvyššia náboženská činnosť. Určíte poznáme biblické texty, kde Boh hovorí, ako si hľadá a cení modlitebníkov. Myslím, že dobrý vzor modlitby nachádzame v texte u proroka Jeremiáša. Situácia, v ktorej sa odohráva dej, nie je ľahká. Izrael je okupovaný babylonskými vojskami, krajina je ničená nepriateľom. Jeremiáš je dokonca vydaný do väzenia vlastným kráľom. A Hospodin mu hovorí, aby si kúpil pole (v. 25). Z ľudského pohľadu tento nelogický čin má byť paradoxne znamením nádeje do budúcnosti, ktorú Hospodin nosí vo svojom srdci k svojmu ľudu. Babylončania budú neskôr porazení a Izrael sa vráti späť do svojej vlasti.

A aká je naša modlitba? Modlíme sa tak, aby sme uspokojili svoje svedomie alebo naplnili tradíciu či želanie rodiny, alebo aby sme sa páčili Bohu? Jeremiáš ponúka dobrý vzor modlitby:

1. Vyznáva, kto je Boh – Stvoriteľ zeme, veľký, všemocný, všetko vidiaci, milostivý, ale aj sudca, Boh zástupov – bojovník, hrdina.

Ak takto začneme, zistíme, že väčšinu času v modlitbe Pána chválime.

2. Hovorí o tom, čo Boh činí. A pomáhajú mu aj spomienky, hlavne z minulosti. Hospodin vyviedol svoj ľud z otroctva, chránil ho a požehnával. Ak spomíname na Božie dobrodenia, pomáha nám to ďakovať (tým sa posilňuje naša viera do budúcnosti).

3. Rozoznáva zlé – uvedomuje si hriechy; to, čo sa nepáči Bohu: neposlušnosť Slovu, nečinenie dobra. To je, samozrejme, čas pokánia.

4. Venuje sa svojmu problému – tomu, prečo sa vlastne modlí. Boh mu kázal kúpiť pole v čase, keď už krajina bola napadnutá nepriateľmi. Tu nastáva boj srdca proti mysli. Srdce, ktoré chce veriť a konať podľa Božieho slova, bojuje proti mysli, čo sa díva na situáciu len ľudským pohľadom. Jeremiáš bol poslušný. A o tom je viera.

Sám Pán nás vyzýva, aby sme Ho vyzývali, pretože On nás chce vypočuť a uviesť do požehnania. Poďme teda a robme to!

Luboš Tagaj

Stál som pod krížom

Luboš Tagaj a hostia – tak znela pozvánka na hudobný večer piesní skupiny LTD na 7. 7. 2019 do Sládkovičova do zboru El-Šaddaj. Bol to neopakovateľný večer plný piesní a uctievania nášho veľkého Boha. Duch Svätý pôsobil a vylieval sa skrze piesne na nás všetkých, čo sme sa tohto večera mali možnosť zúčastniť. Piesne *Ježiš je najväčší zázrak; Stál som pod krížom sám; Dobroreč, duša moja; Nádej* a ďalšie boli zložené pred mnohými rokmi, ale aj dnes prehovárajú do srdc staršej, ale aj mladšej generácie. Je to nádherný pohľad, keď spolu starší aj mladí chvália Hospodina. Domov po koncerte sa nikto neponáhľal; ešte dlho sme sa spolu rozprávali o tom, čo sme

počas koncertu prežili, o tom, ako nás oslovila ktorá pieseň. Bol to nádherný čas a len verím, že sa bude opakovať.

Katka Vinceová

Chráňme našu Zem

Boh ich požehnal a povedal im: „*Plodte sa a množte sa a naplňte zem a podmaňte si ju a vládnete nad morskými rybami a nad nebeským víťactvom i nad každým živým tvorom, ktorý sa plazí na zemi.*“ (ROH; 1M 1,28)

Hospodinova je zem i jej náplň, okruh zeme i tí, ktorí bývajú na ňom. (Ž 24,1)

Zem je dar a človek je správcom všetkého, čo sa na nej nachádza. Podľa toho by sa mal aj patrične správať. Boh tak poveril teba i mňa. Záleží na každom jednom z nás, hoci sme znovuzrodení a náš pravý domov je v nebesiach, svoj život žijeme tu, na tejto zemi, v tejto dobe. Ak hovoríme o obrátení, tiež by sme mohli použiť termín „ekologické obrátenie“. Ak berieme svoje telo a život, ktorý v ňom žijeme, ako dar, čiže telo je dar, a nie odpadkový kôš, ale dar od Boha, mali by sme sa podľa toho aj správať. To znamená, budem si vyberať prisun potrawy tak, aby som svojmu telu neubližovala, ale dodávala mu potrebné živiny, vitamíny, ktoré mu budú prospešné, a tak sa vyhla nežiaducim zdravotným ťažkostiam. To isté platí o Zemi, o ekológii.

U proroka Hozeáša (4,2-3) čítame o následkoch kliatby, klamstiev, cudzoložstva, vraždách, ktoré sa rozmohli, a krv stihla krv: „Preto bude smútiť zem a zomdlie každý, kto býva v nej, i s poľnou zverou, i s nebeským vtáctvom, ba i morské ryby pohynú.“ (v. 3) – To je následok hriechu obyvateľov Zeme. Ale my sme povolani do života vo svätosti.

V knihe Zjavenia sv. Jána sa píše: „Kto robí nepravosť, nech len robí nepravosť ešte; a kto špiní, nech špiní ešte; a spravodlivý nech činí spravodlivosť ešte, a svätý nech sa posväť ešte.“ (Zj 22,11) – To je Božie konštatovanie a Jeho výrok, ktorý je na svedomí či uvedomení si každého z nás. Je veľmi dôležité konať a správať sa i v oblasti ochrany prírody tak, aby sme aj tu mohli byť „svetlom“ a „solou“ pre iných.

Všetci chodíme nakupovať, samozrejme, musíme si zabezpečovať potrebné veci na chod

domácnosti v rámci rodiny. Ale môžeme už tu začať myslieť ekologicky; odmietnuť veci, ktoré nepotrebujeme, ktoré na nás vyskakujú z reklamy v obchodoch a hovoria, že bez nich sa nezaobídeme. Lacné, zbytočné a nepotrebné často skončia v odpadkoch. Z toho vyplýva, že žijeme v trende životného konzumného štýlu, ktorý tlačí rovnakou mierou na každého človeka. Záleží teda na mne, ako sa k tomu ja postavím. Je naozaj dosť vecí, ktoré môžeme začať robiť my, ako napríklad triediť odpad, používať na nákup vlastné tašky namiesto igelitových (na trhu je ich pestrá škála), nekupovať plastové fľaše (nosiť si vlastnú), prípadne piť vodu z kohútika dochutenú ovocím. A čistiace prostriedky máme tiež možnosť nakupovať si do vlastných nádob v ekologických drogériách.

V neposlednom rade sa to týka aj oblečenia; ktoré už nechceme, nemusíme hádzať do odpadu, ale darovať niekomu núdznemu a pod. Je veľa vecí, ktoré môžeme my sami každý deň robiť; ak nevieme, čo konkrétne, treba sa pýtať Pána v modlitbe, nech nám dá svetlo a rozumnosť i do tejto oblasti, ktorú ako kresťania často podceňujeme.

V 67. žalme nám Boh dáva svoje zaslúbenie: *Zem vydá svoju úrodu a bude nás žehnať Boh, náš Boh. Boh nás bude žehnať a budú sa ho báť všetky konce zeme.* (Ž 67,7-8)

Renáta Mihoková

Ekológia a my

Hospodin, Boh, vzal človeka a umiestnil ho v záhrade Eden, aby ju obrábal a strážil. (Gn 2,15)

V druhej kapitole knihy Genezis sa píše o tom, ako sa Pán Boh postaral o nás ľudí. Chcel, aby sme boli závislí od Jeho lásky. On, večný a nestvorený Boh, pripravil podmienky pre svoje spoločenstvo s ľuďmi, ktorých stvoril tak, že sme pominutelným prachom zo zeme. Umiestnil nás do záhrady Eden, do rozkošného miesta vo svojej blízkosti. Je mylné predstavovať si, že keby nebolo došlo k hriechu, mohli sme si tam doteraz iba tak leňošiť a o nič sa nestarať. Boh chcel, aby sme onú záhradu „obrábali“ a „strážili“. Život v Božej blízkosti ani dnes neznamená útek pred prácou a pred zodpovednosťou.

Keď došlo k rajsému hriechu, zmenilo sa naše životné prostredie. Už sme neboli v Edene. Ale úloha zostala: „Hospodin, Boh, ho (človeka) vyhnal zo záhrady Eden, aby obrábal pôdu, z ktorej bol vzatý.“ (Gn 3,23) Bol tu predsa však rozdiel. – Kým práca v záhrade Eden mala byť pre ľudí radosťou, službou Bohu; obrábanie tej zeme, z ktorej sme boli vzatí, sa stalo namáhavou prácou, často ťažkou. Len aby sme si zarobili na chlieb... Pýcha, ktorá viedla Adama a Evu do hriechu, privedila na ľudí nevyhnutnosť každodennej ťažkej práce a mimoriadnej zodpovednosti za „osud“ Zeme. No ale skutočné požehnanie, zdar a výsledky práce ostali v rukách Hospo-

dina. Spomeňme si na Jáka a na jeho sľub v Bételi: „Ak bude so mnou Boh, ak ma bude chrániť na ceste, na ktorú som sa vydal, ak mi dá chlieb na jedenie a šaty na oblečenie a šťastne sa vrátim do domu svojho otca, Hospodin bude mojím Bohom.“ (Gn 28,20n) – Stravu i oblečenie, výsledky ľudskej činnosti i samo životné prostredie treba považovať za dôkaz Božej starostlivosti a lásky.

John Wesley bol rozhladený, všestranne vzdelaný človek. Okrem mnohých teologických spisov napísal aj dvojzväzkové dielo, ktoré nazval *A Survey of the Wisdom of God in the Creation: A Compendium of Natural Philosophy* (Prehľad Božej múdrosti v stvorení: Kompendium prirodzenej filozofie). V práci hovorí o človeku, o zvieratách, o rastlinách a fosíliách, o Zemi, vode, ohni, vzduchu a o meteoritoch a na záver o usporiadaní sveta, o nebeských telesách a o vlastnostiach a príčinách prirodzených útvarov. V jednej zo svojich kázni vyznáva: „Boh svojou blízkosťou dáva všetkému existovať, preniká a uvádza do pohybu všetko stvorené a je v pravom slova zmysle dušou vesmíru.“ (Sermon 23, „Upon Our Lord's Sermon on the Mount, III“ 1.11)

Ak v to veríme, ekologické otázky by nás mali nielen zaujímať, ale mali by sme aj prispievať k ich riešeniu. Spomínam si, že som mal pred niekoľkými rokmi v ruke brožúrku, ktorú vydala naša cirkev v Nemecku. Boli tam uvedené viaceré upozornenia na ekologicky chybné praktiky a tiež spôsoby, ako sa im možno vyhnúť. Čo keby sme sa podujali čosi podobné vytvoriť a šíriť aj u nás na Slovensku?

Pavel Procházka

TIPY, ako začať:

- ⇒ Nakupujte výrobky (napr. zošity) z recyklovaného papiera.
- ⇒ Počas používania mydla alebo umývania zubov zastavte prúd vody.
- ⇒ Nesviette v miestnostiach, kde sa nikto nenachádza.
- ⇒ Potraviny, ktoré nespotrebuje, darujte.

- ⇒ V niektorých mestách sú skrinky na trvanlivé potraviny.
- ⇒ Po internete surfujte menej. Každé kliknutie spotrebúva energiu.
- ⇒ Krátke vzdialenosti prejdite peši, stredne dlhé na bicykli. Ak cestujete do práce autom, chodte spoločne s niekým.
- ⇒ Tam, kde je to možné, sadte stromy.
- ⇒ Darujte veci (www.podajdalej.sk).

Klamstvá a pravdy

Diabol nás chce oklamať. On nás zahanbuje a obviňuje! V akých klamstvách žijeme? Aj o tom sa hovorilo v Žiline na Konferencii pracovníkov s mládežou (KPM), o ktorej sme viac písali v minulom čísle.

1. Vzďaj to!
2. Uteč!
3. Zlyháš!
4. Táto situácia je beznádejná!
5. Naposledy si to pokazil a je isté, že to pokazíš znovu!
6. Si nanič: príliš plachý, príliš hlúpy, príliš hanblivý, príliš škaredý!
7. Nikomu na tebe nezáleží!
8. Si úplne sám!
9. Už je neskoro to napraviť!
10. Nič, čo by si mohol spraviť, nepomôže!
11. Boh sa na teba hnevá!
12. Zhrešil si príliš veľa krát nato, aby ti Boh zase odpustil!
13. Si slabý a beznádejný!

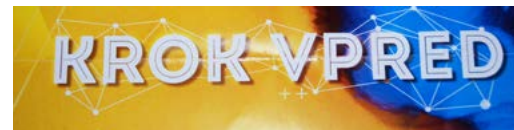
Na konferencii sme boli upozornení na nepriateľove taktiky. Odmietame tieto jeho klamstvá vo svojich životoch! Chceme zakúšať Kristovo víťazstvo. On nás oslobodil, dal nám nový život s jasným zámerom. Je dôležité uvedomiť si, že nestačí len nepočúvať. Zlého a počúvať Pána, ale aj odpovedať. A často odpovedáme paradoxne na to, čo nám hovorí Zlý. Ale ak budeme odpovedať na Pánove pravdy o nás, nájdeme pokoj a radosť pre život. Ak si ešte niektoré pravdy nikdy nezažil, je čas to napraviť. ☺ Vyhlasuj ich nad svojím životom. Žime s pravdami, ktoré nám Pán Boh ukazuje a ktoré sme prijali.

Uvidíme sa na KPM 26. – 29. 3. 2020!

Lydka Stašová

A aké pravdy má pre teba náš Boh?

1. Nikdy nie si sám. Som s tebou.
2. Mám ťa rád.
3. Je tu nádej.
4. Zomrel som za teba.
5. Ver mi, ja ťa chcem viesť.
6. Dôveruj mi, dám ti silu.
7. Si navždy môj.
8. Nie je taký hriech, ktorý by som ti neodpustil.
9. Všetky veci slúžia pre tvoje dobro.
10. Čo si spravil, bolo nesprávne.
11. Nepopieraj svoj hriech, vyznaj ho a odvráť sa od neho!
12. Je ti odpustené.
13. Ja ti pomôžem urobiť tie ďalšie správne kroky.
14. Neboj sa!
15. Ja to mám pod kontrolou.
16. Ja som tvoja spravodlivosť.
17. Si vzácny.

Je to už 21 rokov, čo si niekoľko ľudí povedalo: „Urobíme fest dobrý camp!“ Dnes je CampFest (CF) považovaný za najväčší kresťanský festival na Slovensku (6,5-tisíc ľudí), kde mnohí ľudia prežívajú zmenu a Boží dotyk. Téma tohtoročného CF znela: KROK VPRED. Boli sme vyzvaní prekročiť svoje pravdy, názory a ísť ďalej. Hudobní hostia, kapela Hillsong London a Lindy Conant z USA, nás vyzvali očakávať počas chvál Božiu prítomnosť. Rozhovory s nimi prinesieme v ďalších číslach.

Účastníci si mohli vybrať z 15 seminárov. Mne sa podarilo dostať na dva. Na prvom o ekumenickom preklade Biblie brat Pavel Hanes, teológ a profesor na KTK, povedal: „Božie slovo je bohatstvom Božieho myslenia, v ktorom Boh komunikuje seba a svoje myšlienky, svoju vôľu. Bohatstvo toho, čo Boh povedal, sa nedá viazať ani na slovenský preklad, ani na grécky či hebrejský text Biblie.“ A jeho odporúčania na čítanie Biblie? „Čítaj Bibliu s otázkou: ‚Bože, čo mi chceš povedať?‘ – aby sa z čítania stala komunikácia. Čítaj, aj keď nebude alebo otvorené. A vždy čakaj, čo ti Boh chce povedať.“

Na druhom seminári *Na misiu do roboty* hovorila lekárka, detský psychiater a sociálny pracovník. Počuli sme, že najhorší je prípad, keď o Bohu krásne hovoríme, ale nežijeme tak; nie sme ochotní ustúpiť, vymeniť si zmenu v robote a pod.

V diskusii *Krok vpred* bolo dobré rozhodnutie traja ľudia hovorili, ako ich rozhodnutie a odvaha priniesli dobré veci. Jedným z nich bol J. Harbinson, ktorý pred niekoľkými rokmi založil svoj dom a kúpil pozemok pre CF. V posledný večer hovoril Dawson Johnson (kazateľ CB v Nitre), že pokrytectvo sa často objavuje v našom duchovnom živote a sme na to upozorňovaní cez Ananiáša a Zafiru.

Ako vždy, aj tento CF priniesol veľa povzbudení, ale aj výziev meniť svoj život, posunúť sa ďalej a robiť s Ježišom krok vpred. Vykročiť na cestu, ktorá je úzka, ale dobrá, pripravená od Neho.

Ako sa ti páčila téma Krok vpred alebo celkovo CampFest?

Jana: Na CampFeste som bola prvýkrát a veľmi sa mi páčilo, hlavne večerné programy. A tiež prednáška o extrémizme bola super. Vôbec som nevedela, čo niektoré symboly znamenajú a na akom princípe pracujú. Napríklad číslo 88: ôsme písmeno v abecede je H, takže 88 je HH (pozdraz Hitlera). Skrývajú sa za kresťanstvo, ale od neho majú veľmi ďaleko. Plk. ThDr. Marián Bodolló hovoril aj o sektách, ako ťažko sa dostať od Svedkov Jehovových alebo zo scientologickej cirkvi. Upozornil aj na islamizáciu Európy...

Andrej (dobrovoľník, člen modlitebného tímu): CampFest bol super! Je to miesto, kde sme si všetci rovní a tvoríme jednotu vďaka Ježišovi Kristovi. Odporúčam tomu, kto ešte nebol na CampFeste, aby prišiel a zakúsil nebo na zemi. Odporúčam ísť aj ako dobrovoľník, viac sa kresťan ponorí do Božej moci.

pripravila Milena

Priority ECM:

1. spolupráca zborov,
2. práca s mládežou,
3. obetavosť členov.

Koncom marca 2019 poslal brat superrintendent Š. Rendoš do zborov motivačný list + prílohu. Príloha je pokračovaním diskusie, ktorá sa viedla na stretnutí staršovstiev v novembri 2018 v Dolnom Kubíne, a týka sa priorit našej práce. Rada SO ECM na svojom zasadnutí 7. 12. 2018 odporučila poslať do zborov list, v ktorom malo byť spomenuté, aké spôsoby na naplnenie týchto priorit môžu zbory realizovať. Realizáciu a úspešnosť by mali uviesť v správe na Oblastnej konferencii.

Kazatelia boli vyzvaní, aby sa listom i prioritami práce zaoberali na zasadnutiach staršovstiev, prečítali na bohoslužbách alebo iných zborových akciách, prišli na zborovú nástenku.

Priorita č. 1: SPOLUPRÁCA ZBOROV

Na základe spolupráce medzi kazateľmi a zborními sa chceme navzájom podporovať a povzbudzovať v spoločnej misii. Niežeby doteraz takáto spolupráca neexistovala, ale chceme túto spoluprácu maximálne podporovať a hľadať pre ňu nové možnosti. Chceme hľadať možnosti spolupráce, aby mali zbory k sebe bližšie. Kazatelia musia na to pripraviť pôdu.

Nápady z diskusie na stretnutí staršovstiev k prioritě č. 1:

- spoločné oslavy jubileí,
- výmeny chválospevových skupín,
- diakonická služba – distribúcia oblečenia pre východné Slovensko (misijný rozmer),
- modlitby za seba navzájom (na povzbudenie),

- skupinky sestier, bratov – spoločné raňajky, poobedňajšia káva a pod.,
- celocirkevné stretnutia,
- motivačné stretnutia,
- vzájomná „výmenná“ návšteva bohoslužieb v zboroch (neoficiálne príde niekoľko členov z iného zboru),
- budovanie povedomia spolupatričnosti („My sme ECM“),
- spolupodieľanie sa na novej práci ECM,
- osvedčená pomoc pri zakladaní nových zborov – je podstatná, esenciálna,
- predmetové (tematické) stretnutia s jasným, vopred stanoveným cieľom,
- príležitostná podpora slabších zborov,
- spoločné rekonštrukcie (stavby zborových priestorov ako medzizborová výzva),
- spolupráca musí začať najprv na úrovni kazateľov – podmienka: zdravé, rýdze, úprimné vzťahy. Kazatelia musia najprv pripraviť pôdu na spoluprácu zborov.
- celoslovenské konferencie (celá cirkev) – 3 dni so seminármi, vzdelávaním – pozvať zahraničných rečníkov/tím služobníkov (piatok – nedeľa),
- spoločné modlitby,
- návštevy so skupinkou (napr. hudobníkov – organizované interne – nadviazanie a rozvoj kontaktov samotných hudobníkov),
- celoročná spoločná zbierka na spoločnú akciu (napr. Festival viery),
- regionálne stretnutia sestier, detí, mladých,
- reťazové modlitby všetkých zborov – vzájomne za seba,
- vzájomné vykrývanie konkrétnych potrieb zborov (každý má svoje prednosti – napr. evanjelizácia, detská práca atď.),
- popracovať na priradení konkrétnych tvárí k zborom (napr. aj pomocou fotografií; osvedčené v prípade modlitieb: ak dotyčného poznám, inak sa modlím).

V budúcom čísle uverejníme nápady z diskusie k prioritě číslo 2: práca s mládežou

ŽIŤ V DIALÓGU

... a má humor niečo spoločné s vierou?

Kniha *Žit v dialogu* (2014) je druhým dielom súboru tematicky utriedených myšlienok z viacerých už vydaných diel Tomáša Halíka. Kým prvý diel s názvom *Žit s tajomstvom* (2013) obsahoval najmä teologicko-filozofické úvahy, v tejto knihe nájde čitateľ aj sociologické, historiografické a politologické reflexie fenoménu náboženstva. Autor sa v 6 kapitolách zaoberá otázkami vzťahu medzi náboženstvami, vzťahu českej spoločnosti k viere, vzťahu náboženstva a politiky, otázkami dejinných premien cirkvi a nakoniec otázkou vzťahu viery a humoru.

Čo sa týka dialógu, autor zdôrazňuje nutnosť vzdať sa monopolu na pravdu, prijímať odlišnosť, zdôrazňuje potrebu tolerancie, načúvania, potrebu priestoru pre tajomstvo a odstránenie predsudkov. Citujem: „Pre život v dialógu je rozhodujúce umenie stíšiť sa, načúvať, snažiť sa porozumieť – a tiež odpovedať, žiť zodpovedne. Žit v monológu znamená počúvať predovšetkým sám seba, snažiť sa presadiť len sám seba; znamená neochotu či neschopnosť vnímať druhých a vžívať sa do nich, neochotu či neschopnosť „čítať“ vlastný životný príbeh a zároveň udalosti vo svete („znamená doby“) ako text plný dôležitých (Božích) odkazov.“

V kapitolke o cirkvi je zaujímavý dôraz na pestrú, pričom je zjavný ekumenický dôraz autora: „Žiadny kresťan a žiadny teológ ani pri najlepšej vôli a na základe najusilovnejšieho štúdia (...) nemôže obsiahnuť celú múdrosť cirkvi, celok tradície. Považujem za dôležité zdôrazniť, že i v cirkevnej tradícii existuje značná pluralita a že sa jednoducho nemôžem hrať na to, že som odrazom jej celku. Ja som jednoducho jedným hlasom; jedným nástrojom, ktorý však predpokladá celý symfonický orchester cirkvi, jej tradície a tradície najrôznejších spirituálnych a teologických škôl. Práve preto považujem za nesmierne dôležité, aby sa človek nevymkol zo spoločenstva cirkvi a z prúdu tradície.“

Ďalej sa autor venuje dejinným premenám kresťanstva a styku so sekulárnou kultúrou. Zaujímavé sú Halíkove postrehy k sekulárnym humanistom a postsekulárnej dobe. Aktuálne je i jeho premýšľanie o prieniku kresťanstva do politiky, o existencii kresťanstva v totalitných režimoch; o tom, čo sa dialo s kresťanskou spiritualitou vo víchrici komunistického besnenia, aké to malo a má následky („Mnohí

kresťania v postkomunistických krajinách už nedokážu žiť bez nepriateľa. Po páde komunistických režimov usilovne hľadajú nových nepriateľov, či už vo vlastných radoch, alebo najčastejšie v „západnom liberalizme“, pričom rétorika strachu a odporu voči „skazenému Západu“ sa nepríjemne podobá na to, čo sme na adresu slobodného sveta počúvali od komunistických ideológov.“). Autor tiež rozoberá symbol kríža vo verejnom priestore.

Posledná tretina knihy hovorí o náboženskom živote dnešného západného človeka, ktorý je a bude značne individualizovaný, či sa mu to páči, alebo nie. Navrhuje, „aby sa cirkvi príliš nesnažili o disciplinovanie takéhoto druhu náboženskosti s úmyslom túto netradičnú religiozitu zadusiť alebo sa k nej obrátiť úplne chrptom, a tak ju odohnať ďaleko od svojich dvier. Na to by obe strany doplatili.“

Posledná kapitolka je láskavou pripomienkou dôležitosti humoru, kde sa otec Halík zveruje, ako mnohokrát premýšľal o tom, prečo majú ľudia žiť a hľbokej viery často veľký zmysel pre humor a, naopak, fanatíci alebo zahorknutí skeptici sú humoru úplne neschopní. Je presvedčený, že dar humoru je akousi indikáciou nielen duševného, ale i duchovného zdravia a skutočne zdravej, živej viery. Humor je najmä pre český národ akousi zbraňou (ideálne pri džbánu piva).

Halík zdôrazňuje, ako veľa má humor spoločné s vierou. „Humor podobne ako viera predpokladá určitú schopnosť nadhľadu, schopnosť dívať sa s iróniou na niektoré veci, ktoré by sa chceli javiť ako dôležitejšie, než sú. Schopnosť pozrieť sa na ľudské modly s iróniou, demaskovať pýchu. Humor je nástroj na borení modiel. A to je podstatnou súčasťou viery v jedného Boha.“

Autor knihy je presvedčený, že Ježišove podobnosti majú vlastne niekedy podobnú štruktúru ako židovské anekdoty. Podobnosť – podobne ako vtip – zabíja ten, kto sa ho snaží „školometsky“ vysvetľovať. Tento prístup mi je blízky a je pre mňa povzbudením do ďalšej služby. Kniha je napísaná spôsobom, ktorý človeka núti stále sa k nej vracieť (obsahuje povyberané úryvky z autorovej tvorby). Kapitoly nie sú úplne uzatvorené a výklad, ktorý autor o jednotlivých témach podal, nie je vyčerpávajúci, čo je pre Tomáša Halíka typické.

Filip Jandovský
(preklad: L. Procházková)

Veľké nadšenie a ochota modliť sa

Naša misijná koordinátorka sestra Lenka Procházková tento rok absolvovala dve zahraničné cesty. Prvá viedla vo februári na mimoriadnu Generálnu konferenciu do USA, na ktorú ju zvolila Výročná konferencia. Druhá pracovná cesta sa konala 29. 5. – 4. 6. 2019 v Južnej Kórei. Čo sa jej v Kórei páčilo a prečo tam vlastne bola, sme sa jej opýtali po návrate.

Ako sa si dostala do Južnej Kórey?

Cesta sa uskutočnila na pozvanie Svetovej metodistickej evanjelizácie (WME), kde som pred niekoľkými rokmi dostala poverenie od biskupa zastupovať našu Centrálnu konferenciu (resp. strednú a južnú Európu).

Ako prebiehalo vaše pracovné stretnutie?

Samotné zasadanie Regionálnych sekretárov a vedenia WME prebehlo v piatok a v sobotu. Podali sme správy z jednotlivých oblastí sveta o tom, aká je tu situácia cirkvi a celková klíma v spoločnosti s ohľadom na šírenie evanjelia. Ďalej nás WME oboznámila s momentálnymi programami a plánmi do budúcnosti. Z ich aktivít sme veľa prijali v minulosti, ešte keď bol riaditeľom brat Eddie Fox. WME pod novým vedením pomaly opäť oživa a jej túžbou a modlitbou je pomôcť v šírení evanjelia vo svete.

Svetová metodistická evanjelizácia (WME) organizuje rôzne programy, napr. aj konferencie pre mládež.

Áno, mládežnícke konferencie, ktoré mali kedysi názov ICYC a viacerí sme sa rôznych ročníkov zúčastnili, sa budú opäť uskutočňovať v pravidelných

intervaloch, avšak pod novým názvom: Meta-noia. Minulý rok sa prvej zúčastnili od nás traja mládežníci v Kostarike. Ďalšia konferencia bude v lete 2021 vo Švédsku.

Program Order of the Flame je určený pre kazateľov (a ich manželky), ktorí nie sú ešte dlho v službe. Cieľom je zapáliť ich, prípadne podporiť ich zápal pre evanjelizáciu. Podmienkou je angličtina (zatiaľ), lebo program sa koná v USA. Cestu si platia účastníci (resp. ich zbory alebo oblasť...) a ostatné platí WME.

Organizuje WME aj niečo nové?

Momentálne spustila pilotný program s názvom Residents in Mission. Tento program má pomôcť mladým ľuďom študujúcim na vysokých školách alebo čerstvým absolventom, ktorí zvažujú, že pôjdu do služby, získať medzinárodnú skúsenosť v misii. Trvá 9 – 12 mesiacov. Zatiaľ sú v programe dve mladé Američanky, ktoré pôjdu na Nový Zéland, časom by to mohlo fungovať i tak, že ľudia z rôznych častí sveta pôjdu do iných krajín.

WME tiež organizuje evanjelizačné semináre, prípadne je možné pozvať ich na evanjelizačné akcie ako rečníkov.

Navštívila si najväčší metodistický zbor na svete. Aký je?

V nedeľu sme mali možnosť zúčastniť sa jedných z 9 bohoslužieb Kwanglim Church, čo je najväčší metodistický zbor na svete. Má momentálne 97 000 členov, v nedele chodí cca 33 000 veriacich. Tento zbor je nesmierne evanjelizačne a misijne

orientovaný a okrem toho, že pôsobí vo svojom meste, zbral si za svoje výrok Johna Wesleyho „Svet je mojou farnosťou“ a zakladá zbory po celom svete. Okrem toho prispeli 1 mil. dolárov na Wesleyho kaplnku v Londýne.

Čo je podľa teba dôvodom, že rastú, pribúdajú?

Myslím, že okrem veľkého evanjelizačného nasadenia je dôvodom ich rastu aj veľké nadšenie a ochota pre spoločné modlitby. V pondelok ráno o 4.45 sme sa zúčastnili prvého modlitebného zhromaždenia, ktoré sa bude o tomto čase konať každý deň po 40 dní s názvom Hora Chóreb. Modlitebňa, do ktorej sa zmestí okolo 4 000 ľudí, bola plná aj o tejto rannej hodine. Všetci sa horlivo modlili a písali si poznámky z kazateľovho Slova.

Za rozhovor ďakuje Milena

Pozdrav z Anglicka

Pozdravujeme Vás z Anglicka!

Už ubehol skoro ďalší rok, čo sme sa naposledy ozvali. Možno ste už počuli o tom, že sme sa presťahovali do nového zboru. Celkom pekne sme si zvykli na život v Sittingbourne a aj na nové školy. Danko ukončuje prvý rok strednej školy v matematike, fyzike a chémii a ja v septembri začnem študovať bakalára v ilustrácii/animácii.

Katka a Emi tiež dobre zapadli v nových školách. Na fotke sme pred našim novým zborom. Ľudia sú k nám dobrí. Momentálne maľujem jednu stenu v zbere s ilustráciou vo fotkách a všetkým sa to páči. Katka a Danko sa pridali k hudobníkom a oživujú nedeľné chválospevy na bubne a ukulele. Celkovo sme trocha dospeli, čo sme tu. ☺

Dúfame, že ste aj Vy na Slovensku mali dobrý a užitočný rok a máte množstvo pekných spomienok.

Rebekah Zacharová

Boh spôsobil v mojom živote zázrak

Mám 75 rokov. 60 rokov som prežil ako praktizujúci kresťan, som ženatý a mám 3 deti. 40 rokov som nebol v nemocnici. Prežil som biblický vek 70 rokov. A súhlasím s M. Lasicom, ktorý povedal: „Keď niekto zomrie po sedemdesiatke, nemôžeme povedať, že odišiel predčasne.“

Diagnóza začala po návrate z dovolenky 2. 6. 2017 tým, že mi vypovedali ľadviny. Bol som hospitalizovaný na internom oddelení. Nemohol som nič piť. Denne som dostával 5 infúzií. Lekári zisťovali prečo. Kontrolovali ľadviny, kostnú dreň a iné. Výsledky vyšetrení ukázali diagnózu: rakovina kostnej drene. Nasledovala chemoterapia. Zle som ju znášal... Mal som rozvrat vnútorného prostredia. Počas 3 mesiacov som ležal 2-krát na internom, 2-krát na hematológii, lebo rozvrat vnútorného prostredia sa rozšíril o zápal pľúc, problém s rovnováhou a iné.

2. septembra povedala primárka manželke a synovi, že nepotrebujem liečbu; som beznádejný pacient, nech ma zoberú domov. Dávala mi 3 dni života! Rodina bleskove zabezpečila polohovaciu posteľ, antidekubitový matrac, hygienické a invalidné kreslo, G-chodidlo, hygienické potreby, plienky a iné. Doma som sa učil posadiť, neskôr postaviť. Rodina sa o mňa vzorne starala – služby mali podľa rozvrhu: manželka, 3 deti a sestra. Domáce prostredie a strava urobili svoje. Zaistili opatrovateľku a rehabilitačnú sestru.

Po čase nasledovali 1. kroky s chodidlom („Géčkom“), potom s francúzskymi barlami po byte a neskôr prechádzky s bratmi po chodbe a za domom, istený invalidným vozíkom. Skúšal som sa posadiť do auta ako spolujazdec, neskôr ako vodič a chodil som na kontroly. Nie ja, ale lekári hovorili, že je to zázrak!

V priebehu mojej choroby som sa ocitol pred bránou smrti. Jeden výdych mohol byť posledný. Nebál a nebúril som sa. Pavol píše: „Veď pre mňa žiť je Kristus a umrieť je zisk.“ (Flp 1,21) Zomrieť a byť s Pánom je lepšie, avšak zostať je užitočnejšie pre zbory aj pre blízkych.

Premýšľal som, prečo žiť. Odpovedí je niekoľko: svedčiť novej generácii – cirkvi a národu, nenechať manželku samu a venovať sa vnúčatám. Umieranie môže byť zdĺhavé a bolestivé.

Videl som ten rozdiel u otca a u mamy.

Čo bolo na tejto skúsenosti prínosné? Uvedomil som si a poznal mnoho svojich hriechov. Mnoho modlitieb za moje uzdravenie ma prekvapilo. Na súdržnosť a podporu rodiny nikdy nezabudnem.

Potrebujeme si ako kresťania pripomenúť niektoré skutočnosti. Bát sa smrti – to nepomáha. Treba sa pripraviť na stretnutie s Bohom – zmieriť sa s Bohom i s ľuďmi! Víza do nebeského kráľovstva si musíme vybaviť už tu. Žiadne „možno“, „uvidíme“, „nikto nevie, ako to bude“... neplatí. Ide o trvalý pobyt – o celú večnosť. Nie o prechodný pobyt na 70, 80 rokov!!! Rozhodnutie a istota sa získavajú už TU. Dáva ich Svätý Duch nášmu duchu. Nik iný nám ju nedá, ale ani nevezme. Pán Ježiš uzdravoval a uzdravuje každú chorobu. Problém nie je choroba, ale hriech. Pán Ježiš tiež odpúšťa každý hriech, všetky hriechy, ale neuznáva výhovorky (spomeňme si na Adama a Evu). Problémom je pokánie. Keď zhrešíme, netvárm sa a nehovorme: Neviem, nič sa nestalo. Utekajme k Otcovi prosiť o odpustenie. ON čaká, aby sa zamiloval nad nami a odpustil nám. V nebi sa vedie presná evidencia členov i skutkov. Máme dvojité občianstvo. Súdení budeme podľa skutkov. Čas a miesto na otázky je tu a teraz. Všetky si vybavte vo vlastnom záujme!

Smrť je prechod do inej formy života. Pán Ježiš nám osobne pripravuje miesto. Tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby každý, kto verí v Neho, mal večný život (Jn 3,16). Kto verí v Syna, má život. Buďte svätí! Bez posvätenia nik neuvidí Pána. Preto sú blahoslavení, ktorí perú svoje rúcha...

Ak sa mi stane niečo zlé, hneď sa pýtam prečo, a väčšinou na to skoro prídem. Počúvajte, pozerať, čítajte dobré správy: evanjelium. Nie iba zlé, tých máme každý deň v správach neúrekom.

Istý Číňan povedal svojmu vnukovi: „Keď si prišiel na tento svet, ty si plakal a všetci sa usmievali. Ži tak, aby keď budeš odchádzať, všetci plakali a ty si sa usmieval.“ To prajem nám všetkým.

Ján Kerekréty

Poznáš svoju Bibliu?

3. časť

V predchádzajúcich číslach ste si mohli preveriť svoje znalosti Biblie z veľkonočných udalostí v otázkach s názvom Kto je to? a v minulom čísle rôzne verše pod názvom Kde je to napísané?

V tomto čísle sú otázky pripravené z Roháčkovho prekladu Biblie a týkajú sa známych veršov z Knihy Žalmov. Uhádnite, o ktoré žalmy ide. Veríme, že vás tieto verše občerstvia a potešia.

Najznámejšie žalmy

1. Pozdvihujem svoje oči k horám, odkiaľ prichádza moja pomoc. Moja pomoc je od Hospodina, ktorý učinil nebesia i zem.

2. Tvoje slovo je sviecou mojej nohe a svetlom môjmu chodníku.

3. Dobroruč, moja duša, Hospodinovi, a nezabudni niktorého zo všetkých jeho dobrodení, ktorý ti odpúšťa všetky tvoje nepravosti, ktorý uzdravuje všetky tvoje nemoci...

4. Nebesia rozprávajú slávu silného Boha, a dielo jeho rúk oznamuje obloha.

5. Hospodin je mojim svetlom a mojim spasením – koho sa budem báť?! Hospodin je pevnosťou môjho života – koho sa budem strachovať?!

6. Ten, kto býva v skrýši Najvyššieho, bude nocovať v tóni Všemohúceho.

7. V pokoji oboje: i ľahnem i budem spať, lebo ty, Hospodine, mi sám dáš bývať bezpečne.

8. Radujem sa tvojej reči ako ten, kto našiel veľkú korisť.

9. Anjel Hospodinov táborí vókol tých, ktorí sa ho boja, a vytrhuje ich.

10. Stvor mi čisté srdce, ó, Bože, a obnov priameho ducha v mojom vnútri. Nezavrhní ma pred svojej tvári a nevezmi odo mňa svojho Svätého Ducha. Navráť mi radosť svojho spasenia a podpori ma dobrovoľným duchom!

Správne odpovede: 1. Ž 121,1-2; 2. Ž 119,105; 3. Ž 103,2-3; 4. Ž 19,2; 5. Ž 27,1; 6. Ž 91,1; 7. Ž 4,9; 8. Ž 119,162; 9. Ž 34,8; 10. Ž 51,12-14.

Okienko pre zbor

Výročnú konferenciu (VK) tvoria duchovenský členovia (kazatelia) a laickí členovia (delegáti) farností. Konferencii predsedá biskup. VK volí sekretára a štatistika na štvorročné obdobie. Na VK sa čítajú správy superintendentov a štatistikov. Konferencia má aj uzatvorené zasadanie duchovenských členov, aby prerokovala otázky ordinácie kazateľov. O rokovaní VK sa vedie protokol.

Laický člen/delegát sa zúčastňuje na zasadnutiach VK, má právo hlasovať. Po skončení má informovať zbor a staršovstvo spolu s kazateľom o rozhodnutiach VK. Laický člen je členom staršovstva a dvoch výborov. Mal by sledovať, aké sú v zbore (vo farnosti) potreby, aké sú služby, čo zbor robí, pretože na VK je hlasom celej farnosti.

Na pokračovanie

GENERÁCIE SPOLU

Témou Letného pobytu stanovákov v Račkovej doline 10. – 14. 7. 2019 bola Pánova sláva, ktorú sme mohli aj prežívať. Zaspievali sme okolo 90 piesní. Počuli sme krásne piesne aj od brata J. Gaboviča: *Golgotu*; *Áno, kraluje Pán* a ďalšie. Vo svedectvách sa hovorilo, ako Pán Boh mení životy, ale boli v nich aj napomenutia: dať si do poriadku svoj život, odpustiť; poslúchať, čo Pán hovorí. Na tému Pánova sláva (Lk 2,8-9 a Iz 6,1-8) kázali bratia J. Baláž, L. a J. Tagajovci. Niekoľko myšlienok z kázni:

– Keď nás osvieti Pánova sláva, príde na nás bázeň. Sami uvidíme svoje nedostatky a skryté veci.

– Svätosť, posvätenie je podmienkou Pánovej slávy.

– Najväčšou prekážkou svätosti je svetskosť. Je to všetko, čo ochladzuje našu lásku k Pánovi.

– Veriaci ľudia sa chránia svetského spôsobu života.

– TY SI SVÄTÝ – je najväčšia pocta, ktorú môžeme vzdať Bohu.

– Božia prítomnosť musí zostávať v našom srdci na prvom mieste.

– Niet väčšej tragédie, ako keď Božia sláva odíde z našich životov, zborov, cirkvi...

Mali sme 3-krát biblickú súťaž, čo bolo niekedy aj veselé. Pán Boh nám požehnal počasie také akurát: občas dážď, ale aj slnko; mohli sme

ísť na prechádzky, výlety. Bez nejakých veľkých problémov sme prežili, že generácie vo veku od 3 do 88 rokov môžu a vedia byť spolu aj 5 dní. ☺

Za všetko patrí vďaka Pánovi Ježišovi Kristovi!

Milena

Čo sme prežili na Letnom pobyte stanovákov

Som veľmi vďačná, že na stretnutí stanovákov Pán ku mne osobne prehovoril cez kazateľov, bratov a sestry, aj cez spoločné zážitky v krásnej prírode. Veľmi silné boli spoločné modlitby s vierou za naše rodiny. Pán mi pripomína slová, ktoré som tam počula z úst kazateľov. Je to premieňajúce Božie slovo, ktoré ma hlboko zasiahlo a vedie k sebareflexii. Veľmi ma povzbudili aj svedectvá bratov a sester. Ďakujem všetkým, ktorí prispeli akýmkoľvek spôsobom na toto pekné podujatie a že som sa ho mohla prvýkrát zúčastniť.

Silvia z Bratislavy-Elimu

piatok 12. 7. 2019 večer

Toto bol môj ešte len druhý ročník stanovákov. Rovnako ako minulý rok, aj tentoraz sme mali požehnaný čas (ako v spoločenstve, tak aj na výletoch). Na tohtoročných stanovákov mám len dobré spomienky. Hlavne v Demänovskej jaskyni, keď som išiel s Maťom napred a mysleli sme si, že sme sa stratili ☺. Zažil som veci, do ktorých by som sa asi sám nedonútil, ako hľadanie hribov v suchom lese alebo prejde 12 km za deň. Bohoslužby boli zaujímavé a hlavne požehnané (najviac som si užil vedenie Janka Tagaja, ktorého sa dotkol Duch Svätý). Rovnako ako minulý rok som dostal na starosť premietanie (keď to nikto nechcel robiť, tak aspoň ja ☺).

Všetci ľudia boli neskutočne milí a cítil som sa tam ako doma (čo sa introvertovi moc často nestáva ☺). Bolo o nás dobre postarané a teším sa na ďalší ročník.

Adam, mládežník z Trnavy

Vážení brat Tagaj,

bol som medzi Vami prvýkrát. Ja som evanjelik, ale Vaše služby sa mi veľmi páčili. Takéto podujatia robte aj naďalej, takýmto spôsobom upevníte vieru. Som presvedčený, že toto požehnané stretnutie nebolo posledné a že budú nasledovať ďalšie. Teším sa na to!

JDD z Košíc

Nezabúdajte na vdovy

Čistá a nepoškvrnená zbožnosť pred Bohom a Otcom je: navštevovať sirotu a vdovu v ich súžení a chrániť sa pred poškvrnou sveta. (Jakubov list 1,27)

Jakubova výzva, ako aj ďalšie výzvy v Novej zmluve vyzývajú na starostlivosť o tie najohrozenejšie skupiny spoločnosti: biednych, núdznych, ale aj o vdovy a sirotu. Pozyvám vás teda na krátku „cestu okolo sveta“, aby sme videli globálne rozmery situácie vdov a opodstatnenosť biblickej výzvy aj dnes.

Keď žena ovdovie, stane sa členkou jednej z najprehliadanejších, takmer neviditeľných skupín vo svete. Podľa štatistik asi polovica vdov vo svete (115 miliónov) žije v extrémnej chudobe a asi tretina je týraná a prenasledovaná len preto, že sú vdovy.

Vo veľkej časti Afriky vdovy najčastejšie obviňujú zo smrti manžela, ako aj z čarodejníctva. Po smrti manžela strácajú všetko: prídu o možnosť zabezpečiť si živobytie, dokonca na niektorých miestach stratia aj právo vychovávať svoje vlastné deti.

Podobne je to aj v Ázii, kde ich buď označia za čarodejnice, alebo v rámci indických náboženských festivalov ich jednoducho nechajú na svätom mieste, kde potom s ďalšími desať

tisícami nechcených a vylúčených žien čakajú na smrť v nádeji, že ich smrť na svätom mieste vyslobodí z večného kruhu reinkarnácie.

Vojnami sužovaný Stredný východ je tak tiež smutným miestom (aj) v tomto ohľade. Afganistan ráta počet vojnových vdov na milióny, Kábul sa dokonca nazýva hlavným mestom vdov. Ich ekonomická a sociálna situácia je často alarmujúca a bezútešná. Organizácia spojených národov preto vyhlásila 23. jún za Medzinárodný deň vdov. Jeden deň v roku však nič nezmení na ich súžení.

Po pohľade na globálny obraz sa pozrime na svoje okolie. Vdovy v našej krajine nie sú otvorene prenasledované ani programovo týrané z akýchkoľvek dôvodov. Naďalej však platí, že často sú prehliadané a neviditeľné – hoci z iných dôvodov ako v Afrike či Ázii. Nedovoľme, aby nás zahltil individualizmus a konzumný spôsob života našej spoločnosti. Jakub hovorí, aby sme sa „chránili pred poškvrnou sveta“ a svoju zbožnosť prejavovali aktívnou láskou k tým, na ktorých svet okolo nás zabúda.

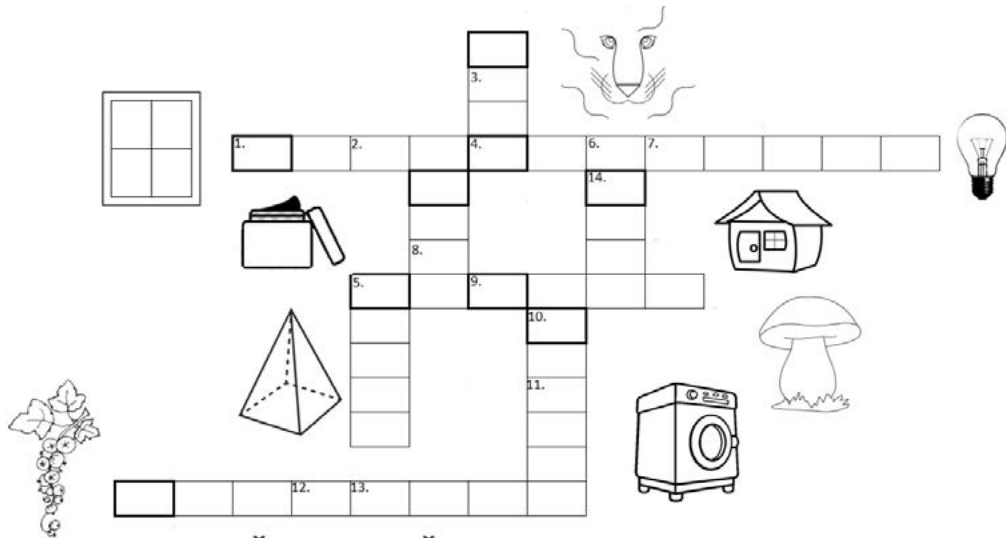
Sú vo vašom okolí, vo vašom zbore či rodine vdovy? Čo viete urobiť práve vy, aby ste zmiernili ich osamelosť, naplnili ich potreby a preukázali im Božiu lásku práve dnes?

Gabriella Kopas

pozdravujem vás a všetkým vám želám (doplňte znenie tajničky =>)
_____ plné radosti a skvelých zážitkov.

Verím, že tajnička vás poteší. Pozorne sledujte obrázky, aby ste veci správne pomenovali.

Zvýraznené okienka sú začiatkom slov. Niektoré písmenká majú číslice. Vpíšte ich dole pod tajničku a dozviete sa riešenie. Pozor, niektoré písmenká sa opakujú viackrát!

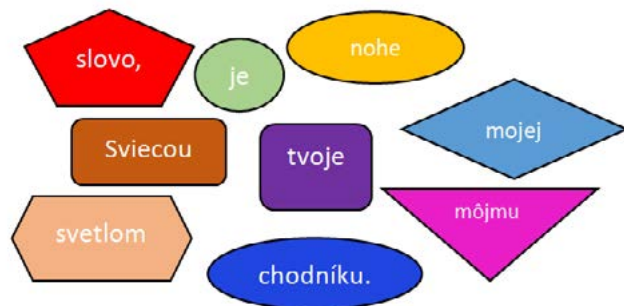
RIEŠENIE TAJNIČKY

10.	1.	4.	12.	9.	2.	6.	2.	8.
10.	7.	11.	13.	14.	2.	5.	2.	3.

2. úloha

Zistíte správne poradie slov a vytvorte biblický verš.

Napište ho sem:

(Overte si správnosť: Biblia, Slovenský ekumenický preklad, Žalm 119,105)

V srdci som si skryl tvoju (tajnička).

						rus.muž. meno Ábel	umelý človek z hliny	japonské umelé vlákno	2	útok
Autor: RINGO	farba na vajíč- ka	1	ruská rieka	Pomôcky: anol, room, Nobel	Agáta (tal.) Antonov (skr.)					
hranica (lek.)				uiverzál. elektrický merací prístroj						
staroba				st.český hokejista titul angl. šľachty						
vyvaľoval oči					nočný vták slovko pre zastavenie					
Pomôcky: dogs, Neliba, Man,toro	meno Ko- menského milénec Fatimy				človek (nem.) zried.muž. meno					dávala si zrno do zeme
oblejte horúcou tekutinou							unášaj koniec života			
osobné zámeno			psi (angl.) býk (špan.)					high in- tesity ochrana tovaru		
stupeň neogénu, astien				poníže- nosť Mária (dom.)						
miestnosť (angl.)					vynálezca dynamitu biograf					
Pomôcky: amilan, Akima, Avel	oblak dravý vták				nám patriaca ušľach. mor.ryba					
šetril							preš časť tela			
plúž			súčasť éter. olejov existujem					51 rímsky pev.skup. vody		
žni				osáľaj skratka valuty					písmeno gréč. abecedy	všetko v poriad- ku
patriaci Otovi					onam (čes. zastar.)					
metropola Peru					prvok značky Na					

Blahoželáme

... k uzavretiu manželstva

Barbora Zelmanová a Gabriel Bucskó si povedali „áno“ dňa 29. 6. 2019.

Milí novomanželia, blahoželáme Vám a prajeme, aby prítomnosť Pána Ježiša bola vo Vašom manželstve bohatstvom a Jeho milosť pokladom, ktorý budete môcť rozdávať aj iným.

... k narodeninám

sestre Elene Jenčovej z Jenkoviec.

Milá naša sestra Elenka, pri príležitosti Vašich 75. narodenín Vám chceme popriať veľa zdravia, sily, Božej priazne. Nech Vás Pán Ježiš naplňa pokojom a nádejou. Nech i naďalej rozhojňuje vo Vás svoju lásku.

Ďakujeme

... za dary na Ohnisko v mesiacoch február – júl 2019:

nemenovaným darcom (20 eur) a zborom BA-Elim (90 eur) a Partizánske (90 eur).

Kalendár ECM

9. 9. 2019

Zasadnutie Rady SO ECM, Bratislava

1. – 3. 11. 2019

Celoslovenské stretnutie mladých, Račkova dolina

Vydáva: Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
Email: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956

Mesačník Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Prispieť môžete na č. ú.:
SK821111000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Luboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ

POKORA - verzus pýcha
18. - 22. 9. 2019

Pozvanie pre SESTRY
Drahé sestry, srdečne Vás pozývame na **24. duchovno-rekreačné stretnutie sestier Evanjelickej aliancie**, ktoré sa uskutoční na Chate Komenškého v Račkovej doline.

Termín: 18. – 22. 9. 2019

Téma: **POKORA verzus PÝCHA** (podľa Ž 149,4)

Popoludnia bude možné využiť na rozhovory, prechádzky v krásnej tatranskej prírode, rehabilitačné cvičenia či masáže, alebo na kreatívnu tvorbu.

Na stretnutie sa môžete prihlásiť najneskôr do **10. 9. 2019** na adrese:

BTM – Dagmar Kukučková

P. O. Box 11

840 09 Bratislava 49

tel. 02/64 53 81 14, mobil: 0911/192 955

mail: dagmar.kukuckova@btm.sk

DIEŤA, RODINA, CIRKEV – DNES

Pozvanie pre rodičov a pracovníkov s deťmi:
25. – 27. október 2019 **Konferencia detskej služby**, Liptovský Mikuláš

Ponuka seminárov:

1. Súčasné dieťa
2. Učenie pre deti
3. Spiritualita detí
4. Deti a ich špecifické potreby
5. Práca na školách
6. Športová služba
7. Úvod, ktorý chytí
8. Rómska misia
9. Poviem ti príbeh – Wycliffe
10. Rodinné bohoslužby

Viac na stránke: www.kds-sk.org